

Sygn. akt *VI RCa 25/14*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Waldemar Pałka (spr.)

Sędziowie: SO Aneta Szwedowska

SR del. do SO Wioletta Obrębska

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Niedzielska

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2014 roku w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. M. (1)**

przeciwko małoletnim **A. M. (2)** i **M. M. (1)** reprezentowanych przez matkę E. M.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji pozwanych

od wyroku Sądu Rejonowego w Mrągowie VII Zamiejscowy Wydział Rodzinny i Nieletnich z siedzibą w Biskupcu

z dnia 18 listopada 2013 roku

sygn. akt VII RC 143/12

I. Oddala apelację.

II. Nie obciąża strony pozwanej kosztami procesu za instancję odwoławczą.

Sygn. akt VI RCa 25/14

UZASADNIENIE

Powód A. M. (1) wniósł o pozbawienie w części tj. w zakresie od lipca 2010 roku do listopada 2011 roku włącznie oraz w kwocie po 400 złotych za miesiąc maj 2012 roku, czerwiec 2012 roku oraz lipiec 2012 roku w sumie w zakresie kwoty 13 000 złotych, wykonalności tytułu wykonawczego, wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny z dnia 28 października 2010 roku zaopatrzonego w klauzulę wykonalności co do alimentów na rzecz małoletnich A. M. (2) oraz M. M. (1) następnie zmienionego wyrokiem Sądu Rejonowego w Biskupcu z dnia 21 grudnia 2011 roku poprzez ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego powoda w stosunku do córki M. M. (2) od dnia 01 lipca 2010 roku w sprawie III RC 144/11, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 18 kwietnia 2012 roku w sprawie VI RCa 68/12.

W uzasadnieniu podał, że w 2010 r. wystąpił z powództwem o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego wobec córki M. M. (2), gdyż małoletnia na stałe zamieszkała z nim. Orzeczenie w tym zakresie zapadło przed Sądem Rejonowym w Biskupcu, gdzie ustalono wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego z dniem 01 lipca 2010 r. Powód

podniósł, że pozwana we wniosku egzekucyjnym do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Biskupcu domagała się od niego kwoty 17 500 złotych tytułem zaległych alimentów (od lipca 2010 do lipca 2012 roku) oraz bieżących alimentów w kwocie 700 zł miesięcznie wraz z odsetkami za zwłokę. Podkreślił przy tym, że spełnił on w znacznej części obowiązek alimentacyjny w stosunku do córki A. oraz syna M. poprzez osobistą opiekę nad dziećmi oraz dokonywanie wszelkich niezbędnych zakupów na rzecz małoletnich. Wskazał, że w okresie od lipca 2010 roku do listopada 2011 roku sprawował osobistą pieczę nad małoletnimi dziećmi A. i M., podobnie zresztą jak i najstarszą córką M.. Dwójka młodszych dzieci przebywała wówczas u niego praktycznie w każdy weekend, dłuższą część wakacji oraz ferii, każde urodziny i święta i w tym czasie robił wszelkie niezbędne zakupy dla dzieci i dla siebie. Podkreślił przy tym, że oprócz codziennego utrzymania dzieci w okresach ich faktycznego przebywania, zakupywał również podręczniki do szkoły, wykupywał wycieczki szkolne, jak również płacił za obiady dzieci. W ocenie powoda, w dochodzonym okresie spełnił w całości swój obowiązek alimentacyjny, nawet w zakresie przekraczającym obowiązek alimentacyjny wynikający z prawomocnego wyroku. Ostatecznie powód zaakcentował, że pozwana o egzekucję wskazanych we wniosku należności, wystąpiła dopiero dwa lata od dnia ich wymagalności oraz po prawie 9 miesiącach od dnia wyprowadzenia się z dziećmi z B. do E..

Przedstawicielka ustawowa małoletnich pozwanych E. M. wniosła o oddalenie powództwa w całości.

Zakwestionowała okoliczności podnoszone przez powoda. Podała, że nie polegają na prawdzie podnoszone przez niego okoliczności, w których powoływał się ona na przebywanie małoletnich u niego. Jednocześnie podniosła, że nie występowała o egzekucję alimentów, ponieważ bała się powoda i dopiero zmiana miejsca zamieszkania, dała jej poczucie bezpieczeństwa.

Sąd Rejonowy w Mrągowie VII Zamiejscowy Wydział Rodzinny i Nieletnich wyrokiem zaocznym z dnia 25 kwietnia 2013 roku w sprawie VII RC 18/13 pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy w odniesieniu do powodów A. M. (2) i M. M. (1) – wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 28 października 2008 roku za okres od lipca 2010 roku do listopada 2011 roku łącznie oraz w kwocie po 400 złotych za maj 2012 roku, czerwiec 2012 roku oraz lipiec 2012 roku, tj. łącznie co do kwoty 13 100 złotych.

Sprzeciw od powyższego wyroku złożyła reprezentująca małoletnich pozwanych – E. M..

Sąd Rejonowy w Mrągowie VII Zamiejscowy Wydział Rodzinny i Nieletnich wyrokiem z dnia 18 listopada 2013 roku w sprawie VII RC 143/12 zmienił wyrok zaoczny z dnia 25 kwietnia 2013 roku w ten tylko sposób, że stwierdził, że pozbawia tytuł wykonawczy, wyrok sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 28 października 2008 roku w sprawie VI RC 1573/08 od 1 lipca 2010 roku do 1 listopada 2011 roku oraz tytuł wykonawczy, wyrok Sądu Rejonowego w Biskupcu z dnia 21 grudnia 2011 roku w sprawie III RC 144/11 w części po 200 złotych na każde z małoletnich pozwanych w maju 2012 roku, w czerwcu 2012 roku oraz w lipcu 2012 roku.

W uzasadnieniu podał, że wykazał, że w okresie objętym roszczeniem alimentował dzieci, zaś jego działania wykraczały poza zwykłe wsparcie finansowe rodzica, gdyż dzieci przebywały u niego często, w tym okresami pomieszkiwały. Opłacał im wycieczki szkolne, kupował podręczniki, wyżywienie, odzież, obuwie i ponosił inne codzienne wydatki, a także zapewniał rozrywki. W październiku i listopadzie 2011 r. powód praktycznie sam wykonywał władzę rodzicielską, gdyż matka pozwanych przebywała wówczas za granicą. Przekazywał również pieniądze, które stanowią uzupełnienie wyżej wspomnianego spełniania obowiązku alimentacyjnego. Jego obowiązek alimentacyjny był wykonywany w zakresie wypełniającym roszczenie zasądzone w orzeczeniu. Spełnienie to nastąpiło w formie przekazania pieniędzy, różnego rodzaju przedmiotów niezbędnych do utrzymania, a także poprzez osobiste starania o wychowanie dzieci.

Apelację od powyższego wyroku złożyli pozwani. Apelacja ma nieformalny charakter, ale można z niej wyprowadzić wniosek, że skarżący w bardzo ogólny sposób zarzucili sądowi I instancji brak obiektywizmu przy rozpoznaniu sprawy, przejawiający się na wybiórczym uwzględnieniu zgromadzonych dowodów. Jednocześnie zakwestionowali oni wiarygodność podnoszonych przez powoda okoliczności, w których wskazywał on na utrzymywanie ich oraz

przekazywanie środków finansowych. Dodatkowo wskazali, że nie występowali wcześniej o egzekucję komorniczą, gdyż ich matka obawiała się powoda i dopiero osobne zamieszkania dało jej możliwość wystąpienia na drogę sądową.

Powód w odpowiedzi na apelację pozwanych wniósł o jej oddalenia argumentując to trafnością rozstrzygnięcia dokonanego przez Sąd Rejonowy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanych jest niezasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego prawidłowo ustalił stan faktyczny w niniejszej sprawie, a zajęte stanowisko w przekonujący sposób uzasadnił w pisemnych motywach orzeczenia.

Prawidłowo powołał się Sąd Rejonowy na treść art. 840 § 1 pkt 2 kpc, zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w całości lub w części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane.

Nie sposób odmówić słuszności Sądowi I instancji w uznaniu, powód wykazał, że w okresie objętym roszczeniem alimentował dzieci. Ze zgromadzonych w sprawie dowodów, których znakomitą większość stanowią zeznania świadków, w tym również siostry matki małoletnich pozwanych, a które to Sąd Okręgowy uznał za wiarygodne wynika, że działania powoda wykraczały poza zwykłe wsparcie finansowe rodzica, sprawującego codzienną pieczę nad dziećmi. Małoletni często przebywały u powoda, w tym miały miejsca okresy, w których pomieszkiwały u niego. Powód ponosił nie tylko koszty związane z ich bieżącym utrzymaniem ale również opłacał ich wycieczki szkolne, kupował podręczniki, odzież czy też zapewniał rozrywkę. Bezspornym jest, że w październiku i listopadzie 2011 roku, gdy matka pozwanych przebywała za granicą, samodzielnie wykonywał władzę rodzicielską. Sąd Okręgowy, po analizie materiału dowodowego, doszedł do przekonania, że obowiązek alimentacyjny powoda był wykonywany w zakresie wypełniającym roszczenie zasądzone w orzeczeniu. Podkreślić w tym miejscu należy, jak słusznie dostrzegł to Sąd Rejonowy, że matka pozwanych nie zadłużyła się w związku z koniecznością utrzymywania dzieci. Wręcz niezrozumiałym jest, że reprezentująca małoletnich dopiero w 2012 roku zażądała alimentów z 2010 roku, nie wykazując zadłużenia. Zdaniem Sądu Okręgowego, uwzględniając podnoszone przez powoda okoliczności, w pełni uzasadnionym jest przyjęcie, że potrzeby dzieci zostały zaspokojone również poprzez świadczenia powoda. Niewątpliwie miało to miejsce zarówno w formie przekazania środków pieniężnych, różnego rodzaju przedmiotów niezbędnych do utrzymania, a także poprzez osobiste jego starania o wychowanie dzieci. Powyższe uznanie czyni w pełni zasadnym żądanie powoda o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego, jak też pozwala na pełną aprobatę zaskarżonego orzeczenia.

Jednocześnie podkreślić należy, że delikatnie rzecz ujmując, niezrozumiałymi są tłumaczenia E. M., w których starała się wskazać na powody, dla których wcześniej nie występowала o egzekucję, ponieważ bała się powoda i dopiero podjęcie decyzji o wyprowadzeniu się, zmotywowało jej do takiego działania. Istotnym jest, że wcześniej wniosła sprawę o rozwód oraz doniesienie w sprawie o znęcanie się przez powoda. Powyższe zachowanie matki pozwanych zdaje się przeczyć składanym przez nią przed Sądem deklaracji.

Reasumując powyższe Sąd nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku i na podstawie art. 385 kpc, apelację oddalił.

W punkcie II wyroku, mając na uwadze charakter sprawy oraz sytuację materialną matki pozwanych, Sąd na zasadzie art. 102 kpc, nie obciążył strony pozwanej kosztami procesu za instancję odwoławczą.